

SATAKUNNAN KANSAN JUNIOR/SEURA-CUP PARKANON KÄENKOSKEN MAASTOSSA LA 16.1.2010

Tänä vuonna luonto on tarjonnut meille unelmien talvimaisemat ja kaikki halukkaat ovat päässeet aloittamaan suksittelun aikaisempiin vuosiin nähden jo varsin varhaisessa vaiheessa. On ollut hienoa nähdä monia uusia kasvoja laduilla sekä kuulla joka puolelta, kuinka suksikauppa on käynyt kuin kuumille kiville. Meille tämä talvi toi mukanaan Junnu-Cupin järjestelytehtävät. Niinpä Virpi ja Tapio kutsuivat talkooväen koolle, kun kinkun sulattelussa oli päästy hyvään alkuun ja näin lähdimme valmistelemaan kisoja tuleville huippuhihtäjillemme.

Lumisesta maisemasta huolimatta ladut eivät syntyneet tälläkään kertaa ihan itsestään, sillä suojakelejä ei ole toistaiseksi ollut ja siitä syystä lunta ei maastossa ole lopulta kovinkaan paksua mattoa. Niinpä tuttu talkoojoukkomme sai aloittaa oman kisaurakkansa jo hyvissä ajoin lumenluonnilla ja kriittisimpien paikkojen korjaamisella erittäin kokeneen latumestari Laurin johdolla. Kisapäivän aattona ladut viimeisteli Pölösen Vellu ja näin pienet kilpailijat saivat hiihtää hienoissa olosuhteissa, lumisilla laduilla, muutaman pakkasasteen maustaessa jännittävää kisatunnelmaa. Suuri kiitos kaikille latutalkoisiin osallistuneille hienosta ja arvokkaasta työstä, mistä me kaikki pääsemme nauttimaan talven mittaan.

Mari hoiteli ilmoittautumiset ja monet muut paperihommat jo ”vanhalla rutiinilla” ja kaiken kaikkiaan saimme kotiladuillemme 161 kisavierasta tukijoukkoineen. Oli todella hienoa nähdä, miten suurella joukolla piirimme pienimmät hiihtäjät saapuivat kisaille paremmuudestaan tänne Käenkosken maisemiin. Pienten hiihtäjien into ja ilo tarttuivat varmasti jokaiseen paikalla olleeseen vanhempaan ja toimitsijaan.

Ajanottoa hoiteli viimevuotiseen tapaan luotettavasti ja tehokkaasti matikan ope Huittisista apureineen. Hän oli kehitellyt laitteistoaan rohkeasti entistä nykyaikaisempaan ja teknisempään suuntaan. Näin kilpailijat lähtivät isojen kisojen tyyliin lähtöportista ja saivat loppuajan maalin kohdalla valokennoista. Uusi tekniikka asetti omat haasteensa, mutta tuplavarmistuksella kaikesta selvittiin lopulta hienosti ja ajat kilpailijoille saatiin entistä tarkemmin. Mika oli opettelemassa järjestelmän hienouksia, joten tulevaisuudessa saamme varmasti omaakin osaamista ajanottoon. Munkkikahvit maistuivat ajanottoporukalle edelleen hyvällä huumorilla höystettynä, joten jotain samaakin ajanottotiimissä oli yhä säilynyt ☺!

Ajanoton kanssa saumattomassa yhteistyössä toimivat jälleen kerran upean kisatunnelman loihtineet Repa ja Harri. Näin katsojien oli helppo pysyä ajan tasalla ja tärkeät asiat pystyttiin saattamaan tiedoksi reaaliajassa kaikille kisavieraillemme. Sujuvasanaiset asiansa osaavat kuuluttajamme ovat ansainneet jälleen suuren kiitoksen merkittävästä panoksestaan kisojen onnistumiselle.

Kisatoimiston ja ravintolan väki kattoi pöydät niin numerolappujen, palkintojen, arpapöytien kuin myyntikojujenkin osalta. Pöydät tyhjenivät kisojen edetessä sen merkiksi, että tehtävät oli suoritettu onnistuneesti loppuun saakka. Ilkan muurinpohjalätyt saivat aikaan lähes yhtä katkeamattoman jonon kuin mitä aiemmin oli muodostunut lähtöportin taakse. Jätkänkynttilän luodessa tunnelmaa kisaeväät maistuivat monessa suussa makoisilta.

Sukset leimattiin niin kuin arvokisoissa kuuluukin. Kisatilanteissa on hyvä opetella toimimaan heti sillä tavoin kuin isoissa kisoissa oikeasti tehdään. Silloin ei tarvitse jännittää turhia juttuja, vaan voi keskittyä omaan suoritukseen täysin palkein. Siispä Keijolle kiitos huolellisesta ja tärkeästä työstä!

Lähdössä tarvitaan yhtä osaavia ja tarkkoja ihmisiä sähköisestä lähtöportista huolimatta. Tekniikka ei siis korvaa ihmistä tässäkään kohdassa. Tarkkuutta tarvittiinkin pienten matkaan saattamisessa ja uudenlaiseen lähtötapaan opettamisessa. Joillekin portista lähteminen oli ihan ensimmäinen kerta, mutta hyvin kaikki sujui ja kokemusta karttui. Lähettäjiille kiitos onnistuneesta työstä! Siellä oli jälleen oikeat ihmiset oikealla paikalla.

Myös maalissa oli jälleen osaava miehitys, joka oli jatkuvasti tilanteen tasalla. Ei ole ihan helppoa keskittyä pitkä aikaa tarkkaan tehtävään. Välillä taisi sormet palella aikalailta, mutta siitä huolimatta napin painallus ja ajanoton varmistus sujui kuin ammattilaisilta konsanaan. Onneksi varmistusta ei tälläkään kerralla meidän kisoissa tarvittu, mutta jos sitä ei olisi, oltaisiin pahoissa ongelmissa.

Ensiaputiimimme oli kisojen ajan jälleen hyvässä toimintavalmiudessa samoin kuin järjestyksenvalvojat niin autojen paikoituksessa kuin latuliikenteessä. Näin saimme vietyä kisat turvallisesti läpi, vaikka paikalla oli melkoinen joukko ihmisiä. Palkinnot saimme jakaa Käenkosken hienoissa tiloissa saaden jälleen Sepolta apua moniin käytännön asioihin.

Kisojen läpi viemisessä meitä auttoivat myös tärkeät tukijamme ja yhteistyökumppanimme. Ilman heidän myötävaikutustaan kisojen pitäminen ei olisi mahdollista. Monta palasta täytyy liittää yhteen, että saadaan aikaan onnistunut tapahtuma. Siispä lämmin kiitos kaikille kisojen eteen niin monin tavoin työtä tehneille hiihtoihmisille, myös niille, joita ei tässä yhteydessä tullut nimeltä mainittua.

Toki aina jää pikkuisen parantamisen varaakin. Olemme ottaneet saamamme palautteen vastaan ja pyrimme seuraavalla kerralla järjestämään vieläkin paremman kisatapahtuman. On hienoa, että meillä on näin suuri ja osaava joukko ihmisiä, jotka iloisin mielin tulivat talkoisiin mukaan.

*Paljon voimakkaampi kuin halu
voittaa, on rohkeus aloittaa.*

Nautinnollisia hiihtokelejä ja hyvän mielen hymyjä,
Hyvästä yhteistyöstä kiittäen,

Parkanon Urheilijat / Hiihtojaosto